

Српска православна црква и верници обележавају Видовдан, када црква вековима даје помен кнезу Лазару Хребељановићу и српским ратницима погинулим у бици са Турцима на Косову пољу 1389. године.

Уочи битке Милош Обилић је, како се верује, рекао: "Сутра је Видов дан, видеће се ко је вера, а ко невера".

Српску војску против Турака у тој бици предводио је кнез Лазар. Од тада, борба за ослобођење земље од Турака укорењена је у српску традицију, а многи људи сматрају да је вишевековни отпор непријатељу формирао и њихов идентитет.

Кнеза Лазара Срби не памте само по храбрости у бици на Косову већ и по задужбинарству, јер је за живота изградио многе манастире и друге задужбине. На икони се кнез Лазар представља у царској византијској одори, али без круне на глави. У левој руци држи своју главу, а у другој крст.

Видовдан није празник радости, не игра се и не пева, а људи се присећају палих ратника и обилазе њихове гробове. Обичај земљорадника је да тог дана процењују каква ће бити летина. Верује се да ће најбоље родити страна са које се прво појаве облаци. Ако нема облака, верује се да година неће бити родна. У неким деловима Србије сељаци се труде да пољске радове заврше пре Видовдана.

(Бета)